

Arrest

nr. 70 193 van 18 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 september 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van tweede en derde verzoekende partijen en hun advocaat B. DE SCHUTTER loco advocaat M. GROUWELS, die eveneens eerste verzoekende partij vertegenwoordigt, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

Inzake verzoeker H. M.

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger van Armeense afkomst te zijn, geboren op 25 september 1972 te Jerevan. U woonde sinds 1993 in de Russische Federatie. Op 28 januari 2003 bent u traditioneel gehuwd met M.(...) G.(...) (O.V.6.796.287). U woonde samen met uw partner en haar moeder M.(...) J.(...) (O.V.6.796.285) in Anapa (Russische Federatie).

Uit uw verklaringen blijkt dat u Armenië hebt verlaten omwille van volgende redenen. In 1993 diende u als vrijwilliger bij het leger in Nagorno Karabagh. Uw bevelgever, A.(...) K.(...), familie van R.(...) K.(...), ex-president van Armenië, gaf u en uw medesoldaten de opdracht om gijzelaars te vermoorden. Jullie weigerden dit. Hierop begon A.(...) K.(...) naar jullie voeten te schieten. U schoot in zijn richting en raakte hierbij het been van A.(...) K.(...), waarna u vluchtte. U keerde via de bergen terug naar Jerevan. U verbleef bij uw vrienden V.(...) en G.(...) in Charbagh (Armenië), aangezien de politie en familieleden van A.(...) K.(...) reeds bij u thuis waren langsgekomen. U vluchtte één week later met de bus via Georgië, naar Krasnodar in de Russische Federatie. Na uw vertrek kwamen er geregeld nog mensen bij u thuis op zoek naar u, waarbij werd gedreigd uw woning in brand te steken. In 2002 bent u verhuisd naar Anapa, Russische Federatie. U kreeg telkens een tijdelijke verblijfsvergunning voor 3 of 6 maanden. In januari 2003 leerde u uw partner kennen. Datzelfde jaar overleed uw vader. Uw moeder overleed in 2004. Uw partner en haar moeder kregen eveneens telkens een tijdelijke verblijfsvergunning. Sinds 2009 had u samen met uw vriend S.(...) een voedingswinkeltje in Anapa. In november 2010 eiste de maffia in Anapa een grote som geld. U weigerde hen te betalen. Hierop vernielden ze de ramen van uw winkel. De personen kwamen verschillende keren langs om geld te eisen, waarbij u telkens weigerde te betalen. Op 22 februari 2011 werd u 's avonds vanuit uw woning meegenomen door 2 onbekende mannen, waarvan één in burgerkledij en één in politie-uniform. U werd meegenomen naar een kerkhof. Ze schoten onder uw voeten en u diende een graf te graven. U werd hardhandig aangepakt, geslagen en verwond. U kreeg 10 dagen de tijd om hen het geld te brengen, waarna u werd vrijgelaten. U ging te voet naar huis, waar u omstreeks 1 uur 's nachts toekwam. U besloot hierop de Russische Federatie te verlaten. U, uw partner en haar moeder gingen op 1 maart 2011 naar Krasnodar met de wagen. Jullie verbleven bij een vriend. De dag van uw aankomst in Krasnodar werden uw documenten gestolen uit de wagen van S.(...). U, uw partner en haar moeder verlieten de Russische Federatie uiteindelijk op 3 april 2011. Jullie reisden met één en dezelfde bus naar België, waar jullie op 7 april 2011 aankwamen. Diezelfde dag dienden u, uw partner M.(...) G.(...) (O.V.6.796.287), en haar moeder M.(...) J.(...) (O.V.6.796.285) een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een medisch attest voor inzake uw partner M.(...) G.(...) van Dr. S.(...) d.d. 11/05/2011.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u Armenië hebt verlaten omwille van de problemen die u kende met A.(...) K.(...), familielid van R.(...) K.(...), en zijn mannen naar aanleiding van een conflict in 1993 in Nagorno Karabagh. Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u de Russische Federatie hebt verlaten omwille van problemen die u kende met de maffia en politiediensten omwille van uw winkel in Anapa. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u het Armeense staatsburgerschap bezit (CGVS 12/05/2011, p. 3). Bijgevolg dient uw asielaanvraag ten aanzien van Armenië te worden beoordeeld.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent de problemen die u in Armenië zou gekend hebben aannemelijk te maken. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u slechts weinig concrete informatie kon verschaffen over essentiële onderdelen van uw asielrelaas. U kon niet concreet weergeven wanneer het incident met A.(...) K.(...) heeft plaatsgevonden, enkel dat het in 1993 was (CGVS 12/05/2011, p.16; CGVS 20/07/2011, p.5). Daarnaast kon u de concrete familieband tussen A.(...) K.(...) en R.(...) K.(...) niet weergeven. In verband hiermee kan worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat ze nauw verwant met elkaar waren. U dacht dat ze ofwel neven ofwel broers waren. U wist wel zeker dat A.(...) K.(...) langs vaderskant familie was van R.(...) K.(...) (CGVS 12/05/2011, p.15). Tijdens uw tweede gehoor verklaarde u echter dat A.(...) K.(...) via de kant van de vrouw familie was van R.(...) K.(...) (CGVS 20/07/2011, p.6). Toen u om verduidelijking werd gevraagd, gaf u aan dat u enkel wist dat ze familie zijn, maar dat het u verder niet interesseerde (CGVS 20/07/2011, p.6). Voorts is het opmerkelijk dat u geen concrete informatie kon weergeven omtrent R.(...) K.(...). Zo wist u niet wanneer R.(...) K.(...) werd verkozen tot president van de Armeense republiek, noch hoe lang R.(...) K.(...) president was van Armenië (CGVS 20/07/2011, p.8). Daarnaast kon u niet weergeven welke functie R.(...) K.(...) had in de periode van het incident in 1993 (CGVS 20/07/2011, p.8). U kon evenmin weergeven tot welke politieke partij R.(...) K.(...) behoorde, waarbij u aangaf dat dit u niet interesseerde (CGVS 20/07/2011, p.8).

U kon evenmin concreet aangeven wie er bij uw ouders langskwam nadat u gevlucht was, u gaf aan dat het politie was en familie van A.(...) K.(...) (CGVS 12/05/2011, p.17; CGVS 20/07/2011, p.9). U kon echter niet zeggen welke familieleden dit concreet waren, noch welke politiedienst hen vergezelde (CGVS 20/07/2011, p.10). Daarnaast kon u niet concreet zeggen hoe vaak deze personen naar de

woning van uw ouders in Jerevan kwamen (CGVS 12/05/2011, p.17). Voorts stelde u dat u niet wist of er een onderzoek gestart is naar aanleiding van het incident met A.(...) K.(...) in 1993 (CGVS 20/07/2011, p.10). U kon evenmin weergeven of er nog andere personen problemen kenden met A.(...) K.(...) omwille van het incident in Nagorno Karabagh, waarbij u aangaf dat u dit niet interesseerde (CGVS 12/05/2011, p.23, p.25). Volledigheidshalve kan hierbij worden opgemerkt dat u tijdens uw gehoor stelde dat er in Rusland veel mensen op vraag van de familie K.(...) werden doodgeschoten tegen betaling, doch u kon hiervan geen enkel concreet voorbeeld weergeven (CGVS 20/07/2011, p.10).

Met betrekking tot de door u aangehaalde geheugenproblemen (CGVS 12/05/2011, p.15), dient te worden opgemerkt dat u deze problemen niet kan staven met enig medisch attest. Bijgevolg kunt u niet aannemelijk maken dat de vastgestelde vaagheden te wijten zijn aan geheugenstoornissen. Uw geringe kennis en uw gebrek aan interesse over elementen die de kern van uw asielrelaas uitmaken, tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

Als verdere blijk van het gebrek aan geloofwaardigheid van de door u verklaarde ernstige vervolgingsvrees jegens A.(...) K.(...) en zijn familie, waaronder R.(...) K.(...), en de politiediensten, dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u Armenië ongeveer één week na het incident in 1993 hebt verlaten, met de bus via Georgië, met uw eigen documenten (CGVS 12/05/2011, p.16). U verklaarde dat u werd gecontroleerd aan de grenzen en hierbij geen problemen hebt ondervonden (CGVS 12/05/2011, p.16). Gezien de door u verklaarde vrees kan het niet aannemelijk worden genoemd dat u uw land zou verlaten op dergelijke legale, publieke en traceerbare wijze. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder uitgehouden.

Bovendien dient nog opgemerkt te worden dat u uw actuele vrees niet aannemelijk kunt maken. Zo informeerde u zich niet meer naar de huidige functie en/of toestand van A.(...) K.(...) (CGVS 12/05/2011, p.17; CGVS 20/07/2011, p.9). U verklaarde tevens dat u waarschijnlijk vandaag de dag officieel gezocht wordt in Armenië, maar dat u hiervan niet op de hoogte bent (CGVS 12/05/2011, p.24). Toen u werd gevraagd of u vandaag de dag officieel van iets beschuldigd werd, stelde u dat beschuldiging een groot woord was, maar kon u niet concreet antwoorden (CGVS 12/05/2011, p.25). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder aangetast. Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs leverde van de door u aangehaalde problemen (CGVS 12/05/2011, p.11, p.24; CGVS 20/07/2011, p.3). Zo legde u geen enkel document voor omtrent A.(...) K.(...) (CGVS 12/05/2011, p.17), hoewel uw problemen met hem aan de basis liggen van uw asielrelaas. U legde evenmin enig document voor betreffende de familieband tussen A.(...) K.(...) en R.(...) K.(...), ex-president van Armenië (CGVS 12/05/2011, p.24). U legde ook geen document voor omtrent het incident in 1993 in Nagorno Karabagh (CGVS 12/05/2011, p.15). Voorts stelde u dat het overlijden van uw vader in 2003 alsook het overlijden van uw moeder in 2004 te wijten waren aan uw problemen (CGVS 12/05/2011, p.5; CGVS 20/07/2011, p.12). U legde echter geen enkel document voor omtrent hun overlijden (CGVS 20/07/2011, p.7). Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat u evenmin enig bewijs kon voorleggen van uw verblijf van meer dan 17 jaar in de Russische Federatie, namelijk van 1993 tot aan uw vertrek op 3 april 2011 (CGVS 12/05/2011, p.3, p.12). Er kan nochtans redelijkerwijze van een asielzoeker worden verwacht dat hij, desnoods achteraf, al het nodige zou doen om bewijzen aan te brengen ter staving van zijn asielrelaas. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder in het gedrang.

Tenslotte kon nog worden opgemerkt dat u uw reisroute niet aannemelijk kunt maken. Uit uw verklaringen blijkt dat u en uw gezin de Russische Federatie hebben verlaten op 3 april 2011 (CGVS 12/05/2011, p.12; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.10; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.10). Jullie verklaarden dat jullie over land vluchtten met een autobus, maar u noch uw partner en schoonmoeder konden verdere details geven over de landen en/of steden via dewelke jullie hebben gereisd (CGVS 12/05/2011, p.12; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.10; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.10-11). Jullie reisden in het bezit van (valse) internationale paspoorten. U, uw partner en schoonmoeder bleken echter niet op de hoogte van de identiteitsgegevens (naam, geboortedatum, nationaliteit,...) die hiervoor zouden gebruikt zijn (CGVS 12/05/2011, p.10; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.9; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.9-10). U vermoedt dat het paspoort een visum bevatte, maar u noch uw partner en schoonmoeder hebben dit gezien (CGVS 12/05/2011, p.10; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.9; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.9-10). U, uw partner en uw schoonmoeder kennen dan ook geen details met betrekking tot een eventueel visum (CGVS 12/05/2011, p.10; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.9; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.9-10). Voorts verklaarden u, uw partner en uw schoonmoeder dat jullie niet persoonlijk werden gecontroleerd aan de grenzen (CGVS 12/05/2011, p.13; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.11; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.11). Uw partner en uw schoonmoeder verklaarden verder dat u geen afspraken had gemaakt en dat u niet werd gezegd wat er diende te gebeuren in geval

van controle (CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.11; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.11). U verklaarde dat er u werd gezegd dat u met niemand mocht spreken (CGVS 12/05/2011, p.13). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nochtans dat er bij binnenkomst in de Schengenzone strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u de gegevens in het paspoort dat u zou hebben gebruikt niet zou kennen (CGVS 12/05/2011, p.13; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.11; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.11). Bijgevolg kan geen geloof gehecht worden aan de door u verklaarde clandestiene inreis in de Schengenzone. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat jullie je Armeense paspoorten, hét identiteitsdocument bij uitstek, waarvan jullie verklaarden dat deze op 1 maart 2011 werden gestolen in Krasnodar (CGVS 12/05/2011, p.9-10), achterhouden om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor jullie reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie Armenië en de Russische Federatie hebben verlaten, verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder aangetast.

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het door uw partner voorgelegde medische attest van Dr. S.(...) d.d. 11/05/2011 kan deze conclusie niet wijzigen. Dit attest bevat informatie over de medische problemen van uw partner, wat hier door mij niet wordt betwist. Er kan uit dit attest echter geen verband worden afgeleid tussen de aandoeningen van uw partner enerzijds en de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen anderzijds. Met betrekking tot jullie medische problemen (CGVS 20/07/2011, p.11, p.13; CGVS M.(...) G.(...) 20/07/2011, p.4; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.20) dient te worden opgemerkt dat u zich voor de beoordeling hiervan dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Volledigheidshalve dient hieraan toegevoegd te worden dat ik ook voor uw partner M.(...) G.(...) (O.V.6.796.287) en haar moeder M.(...) J.(...) (O.V.6.796.285), een weigeringsbeslissing nam voor wat betreft het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Inzake verzoekster M. G.

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger van Armeense afkomst te zijn, geboren op 23 januari 1973 te Jerevan. U woonde sinds 2000 in de Russische Federatie, samen met uw moeder M.(...) J.(...) (O.V.6.796.285). U bent op 28 januari 2003 traditioneel gehuwd met uw partner H.(...) M.(...) (O.V. 6.796.289). Jullie woonden samen in Anapa (Russische Federatie).

Uit uw verklaringen blijkt dat u de Russische Federatie, het land waar u samen met uw moeder en partner verbleef, hebt verlaten omwille van volgende redenen. U woonde tot 2000 in Armenië, waar u geen persoonlijke problemen kende. In 2000 verhuisde u samen met uw moeder naar Anapa, Russische Federatie, om uw zieke tante te verzorgen. U en uw moeder kregen telkens een tijdelijke verblijfsvergunning van 3 maanden. In januari 2003 leerde u uw partner kennen, waarna jullie traditioneel huwden. U bent niet op de hoogte van zijn problemen in Armenië. In 2009 besloot uw partner een voedingswinkel te openen in Anapa, samen met zijn vriend S.(...). Uw partner kende omwille van deze winkel sinds november 2010 problemen, maar u weet geen concrete details. Op 22 februari 2011 's avonds werd uw man meegenomen door 2 u onbekende mannen, waarvan één in politie-uniform en één in burgerkledij. Rond 1 uur 's nachts kwam uw man thuis. Hij was toegetakeld en bebloed. Hierop besloten jullie Anapa te verlaten. U kende persoonlijk geen problemen in de Russische Federatie. Op 1 maart 2011 reisden u, uw partner en uw moeder naar Krasnodar, waar jullie bij Ruben, een vriend van uw partner, verbleven. De dag van uw aankomst in Krasnodar, werden jullie documenten gestolen uit de wagen van S.(...). U, uw partner en uw moeder verlieten de Russische Federatie uiteindelijk op 3 april 2011. Jullie reisden met de bus naar België, waar jullie op 7 april 2011 aankwamen. Diezelfde dag dienden u, uw partner H.(...) M.(...) (O.V.6.796.289) en uw moeder M.(...) J.(...) (O.V.6.796.285) een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een medisch attest op uw naam voor van Dr. S.(...) d.d. 11/05/2011.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u de Russische Federatie op 3 april 2011 hebt verlaten omwille van de problemen die uw partner kende omwille van de winkel die hij samen met een vriend uitbaatte. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u het Armeense staatsburgerschap bezit (CGVS 12/05/2011, p. 3). Bijgevolg dient uw asielaanvraag ten aanzien van Armenië te worden beoordeeld.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde vluchtmotieven als diegene die werden aangehaald door uw partner H.(...) M.(...) (O.V.6.796.289) en dat u persoonlijk geen problemen kende in Armenië (CGVS 12/05/2011, p.12). In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kunnen deze motieven ook wat u betreft niet weerhouden worden. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw echtgenoot is genomen, dient verwezen te worden naar zijn beslissing die als volgt luidt: "Uit uw verklaringen blijkt dat u Armenië hebt verlaten omwille van de problemen die u kende met A.(...) K.(...), familielid van R.(...) K.(...), en zijn mannen naar aanleiding van een conflict in 1993 in Nagorno Karabagh. Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u de Russische Federatie hebt verlaten omwille van problemen die u kende met de maffia en politiediensten omwille van uw winkel in Anapa. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u het Armeense staatsburgerschap bezit (CGVS 12/05/2011, p. 3). Bijgevolg dient uw asielaanvraag ten aanzien van Armenië te worden beoordeeld.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent de problemen die u in Armenië zou gekend hebben aannemelijk te maken. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u slechts weinig concrete informatie kon verschaffen over essentiële onderdelen van uw asielrelaas. U kon niet concreet weergeven wanneer het incident met A.(...) K.(...) heeft plaatsgevonden, enkel dat het in 1993 was (CGVS 12/05/2011, p.16; CGVS 20/07/2011, p.5). Daarnaast kon u de concrete familieband tussen A.(...) K.(...) en R.(...) K.(...) niet weergeven. In verband hiermee kan worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat ze nauw verwant met elkaar waren. U dacht dat ze ofwel neven ofwel broers waren. U wist wel zeker dat A.(...) K.(...) langs vaderskant familie was van R.(...) K.(...) (CGVS 12/05/2011, p.15). Tijdens uw tweede gehoor verklaarde u echter dat A.(...) K.(...) via de kant van de vrouw familie was van R.(...) K.(...) (CGVS 20/07/2011, p.6). Toen u om verduidelijking werd gevraagd, gaf u aan dat u enkel wist dat ze familie zijn, maar dat het u verder niet interesseerde (CGVS 20/07/2011, p.6). Voorts is het opmerkelijk dat u geen concrete informatie kon weergeven omtrent R.(...) K.(...). Zo wist u niet wanneer R.(...) K.(...) werd verkozen tot president van de Armeense republiek, noch hoe lang R.(...) K.(...) president was van Armenië (CGVS 20/07/2011, p.8). Daarnaast kon u niet weergeven welke functie R.(...) K.(...) had in de periode van het incident in 1993 (CGVS 20/07/2011, p.8). U kon evenmin weergeven tot welke politieke partij R.(...) K.(...) behoorde, waarbij u aangaf dat dit u niet interesseerde (CGVS 20/07/2011, p.8).

U kon evenmin concreet aangeven wie er bij uw ouders langskwam nadat u gevlucht was, u gaf aan dat het politie was en familie van A.(...) K.(...) (CGVS 12/05/2011, p.17; CGVS 20/07/2011, p.9). U kon echter niet zeggen welke familieleden dit concreet waren, noch welke politiedienst hen vergezelde (CGVS 20/07/2011, p.10). Daarnaast kon u niet concreet zeggen hoe vaak deze personen naar de woning van uw ouders in Jerevan kwamen (CGVS 12/05/2011, p.17). Voorts stelde u dat u niet wist of er een onderzoek gestart is naar aanleiding van het incident met A.(...) K.(...) in 1993 (CGVS 20/07/2011, p.10). U kon evenmin weergeven of er nog andere personen problemen kenden met A.(...) K.(...) omwille van het incident in Nagorno Karabagh, waarbij u aangaf dat u dit niet interesseerde (CGVS 12/05/2011, p.23, p.25). Volledigheidshalve kan hierbij worden opgemerkt dat u tijdens uw gehoor stelde dat er in Rusland veel mensen op vraag van de familie K.(...) werden doodgeschoten tegen betaling, doch u kon hiervan geen enkel concreet voorbeeld weergeven (CGVS 20/07/2011, p.10).

Met betrekking tot de door u aangehaalde geheugenproblemen (CGVS 12/05/2011, p.15), dient te worden opgemerkt dat u deze problemen niet kan staven met enig medisch attest. Bijgevolg kunt u niet aannemelijk maken dat de vastgestelde vaagheden te wijten zijn aan geheugenstoornissen. Uw geringe kennis en uw gebrek aan interesse over elementen die de kern van uw asielrelaas uitmaken, tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

Als verdere blijk van het gebrek aan geloofwaardigheid van de door u verklaarde ernstige vervolgingsvrees jegens A.(...) K.(...) en zijn familie, waaronder R.(...) K.(...), en de politiediensten, dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u Armenië ongeveer één week na het incident in 1993 hebt verlaten, met de bus via Georgië, met uw eigen documenten (CGVS 12/05/2011, p.16). U verklaarde dat u werd gecontroleerd aan de grenzen en hierbij geen problemen hebt ondervonden (CGVS 12/05/2011, p.16). Gezien de door u verklaarde vrees kan het niet aannemelijk worden genoemd dat u uw land zou

verlaten op dergelijke legale, publieke en traceerbare wijze. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder uitgehold.

Bovendien dient nog opgemerkt te worden dat u uw actuele vrees niet aannemelijk kunt maken. Zo informeerde u zich niet meer naar de huidige functie en/of toestand van A.(...) K.(...) (CGVS 12/05/2011, p.17; CGVS 20/07/2011, p.9). U verklaarde tevens dat u waarschijnlijk vandaag de dag officieel gezocht wordt in Armenië, maar dat u hiervan niet op de hoogte bent (CGVS 12/05/2011, p.24). Toen u werd gevraagd of u vandaag de dag officieel van iets beschuldigd werd, stelde u dat beschuldiging een groot woord was, maar kon u niet concreet antwoorden (CGVS 12/05/2011, p.25). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder aangetast. Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs leverde van de door u aangehaalde problemen (CGVS 12/05/2011, p.11, p.24; CGVS 20/07/2011, p.3). Zo legde u geen enkel document voor omtrent A.(...) K.(...) (CGVS 12/05/2011, p.17), hoewel uw problemen met hem aan de basis liggen van uw asielrelaas. U legde evenmin enig document voor betreffende de familieband tussen A.(...) K.(...) en R.(...) K.(...), ex-president van Armenië (CGVS 12/05/2011, p.24). U legde ook geen document voor omtrent het incident in 1993 in Nagorno Karabagh (CGVS 12/05/2011, p.15). Voorts stelde u dat het overlijden van uw vader in 2003 alsook het overlijden van uw moeder in 2004 te wijten waren aan uw problemen (CGVS 12/05/2011, p.5; CGVS 20/07/2011, p.12). U legde echter geen enkel document voor omtrent hun overlijden (CGVS 20/07/2011, p.7). Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat u evenmin enig bewijs kon voorleggen van uw verblijf van meer dan 17 jaar in de Russische Federatie, namelijk van 1993 tot aan uw vertrek op 3 april 2011 (CGVS 12/05/2011, p.3, p.12). Er kan nochtans redelijkerwijze van een asielzoeker worden verwacht dat hij, desnoods achteraf, al het nodige zou doen om bewijzen aan te brengen ter staving van zijn asielrelaas. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder in het gedrang.

Tenslotte kon nog worden opgemerkt dat u uw reisroute niet aannemelijk kunt maken. Uit uw verklaringen blijkt dat u en uw gezin de Russische Federatie hebben verlaten op 3 april 2011 (CGVS 12/05/2011, p.12; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.10; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.10). Jullie verklaarden dat jullie over land vluchtten met een autobus, maar u noch uw partner en schoonmoeder konden verdere details geven over de landen en/of steden via dewelke jullie hebben gereisd (CGVS 12/05/2011, p.12; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.10; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.10-11). Jullie reisden in het bezit van (valse) internationale paspoorten. U, uw partner en schoonmoeder bleken echter niet op de hoogte van de identiteitsgegevens (naam, geboortedatum, nationaliteit,...) die hiervoor zouden gebruikt zijn (CGVS 12/05/2011, p.10; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.9; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.9-10). U vermoedt dat het paspoort een visum bevatte, maar u noch uw partner en schoonmoeder hebben dit gezien (CGVS 12/05/2011, p.10; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.9; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.9-10). U, uw partner en uw schoonmoeder kennen dan ook geen details met betrekking tot een eventueel visum (CGVS 12/05/2011, p.10; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.9; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.9-10). Voorts verklaarden u, uw partner en uw schoonmoeder dat jullie niet persoonlijk werden gecontroleerd aan de grenzen (CGVS 12/05/2011, p.13; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.11; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.11). Uw partner en uw schoonmoeder verklaarden verder dat u geen afspraken had gemaakt en dat u niet werd gezegd wat er diende te gebeuren in geval van controle (CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.11; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.11). U verklaarde dat er u werd gezegd dat u met niemand mocht spreken (CGVS 12/05/2011, p.13). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nochtans dat er bij binnenkomst in de Schengenzone strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u de gegevens in het paspoort dat u zou hebben gebruikt niet zou kennen (CGVS 12/05/2011, p.13; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.11; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.11). Bijgevolg kan geen geloof gehecht worden aan de door u verklaarde clandestiene inreis in de Schengenzone.

Hierdoor ontstaat het vermoeden dat jullie je Armeense paspoorten, hét identiteitsdocument bij uitstek, waarvan jullie verklaarden dat deze op 1 maart 2011 werden gestolen in Krasnodar (CGVS 12/05/2011, p.9-10), achterhouden om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor jullie reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie Armenië en de Russische Federatie hebben verlaten, verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder aangetast.

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk

te maken.

Het door uw partner voorgelegde medische attest van Dr. S.(...) d.d. 11/05/2011 kan deze conclusie niet wijzigen. Dit attest bevat informatie over de medische problemen van uw partner, wat hier door mij niet wordt betwist. Er kan uit dit attest echter geen verband worden afgeleid tussen de aandoeningen van uw partner enerzijds en de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen anderzijds.

Met betrekking tot jullie medische problemen (CGVS 20/07/2011, p.11, p.13; CGVS M.(...) G.(...) 20/07/2011, p.4; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.20) dient te worden opgemerkt dat u zich voor de beoordeling hiervan dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Volledigheidshalve dient hieraan toegevoegd te worden dat ik ook voor uw partner M.(...) G.(...) (O.V.6.796.287) en haar moeder M.(...) J.(...) (O.V.6.796.285), een weigeringsbeslissing nam voor wat betreft het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire beschermingsstatus."

Aldus kan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

Volledigheidshalve dient hieraan toegevoegd te worden dat ik ook voor uw moeder M.(...) J.(...) (O.V. 6.796.285), een weigeringsbeslissing nam voor wat betreft het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Inzake verzoekster M. J.

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger van Armeense afkomst te zijn, geboren op 1 juni 1945 te Jerevan. U woonde sinds 2000 in de Russische Federatie, samen met uw dochter M.(...) G.(...) (O.V.6.796.287). Uw dochter is op 28 januari 2003 traditioneel gehuwd met H.(...) M.(...) (O.V.6.796.289). Jullie woonden samen in Anapa (Russische Federatie).

Uit uw verklaringen blijkt dat u de Russische Federatie, het land waar u samen met uw dochter en schoonzoon verbleef, hebt verlaten omwille van volgende redenen. Naast medische problemen, waarvoor u reeds 3 operaties diende te ondergaan, kende u geen persoonlijke problemen in Armenië. Sinds het jaar 2000 hebt u Armenië verlaten, samen met uw dochter, om voor uw zieke zus te zorgen in Anapa, Russische Federatie. In 2002 is uw zus overleden. U en uw dochter kregen in de Russische Federatie telkens een tijdelijke verblijfsvergunning voor 3 of 6 maanden. In 2003 leerde uw dochter uw schoonzoon kennen, waarna zij huwden. U bent niet op de hoogte van de problemen van uw schoonzoon in Armenië. Uw schoonzoon bouwde in 2009 een voedingswinkel uit in Anapa, samen met zijn vriend S.(...). Sinds 2010 kende uw schoonzoon hierdoor problemen, maar u kent geen verdere details hieromtrent. Op 22 februari 2011 werd uw schoonzoon 's avonds meegenomen door 2 onbekende personen, waarvan één in burgerkledij en één in politie-uniform. Diezelfde dag, omstreeks 1 uur 's nachts kwam uw schoonzoon toegetakeld terug thuis. Hierop besloten jullie Anapa te verlaten. Op 1 maart 2011 reisden jullie met de auto naar Krasnodar, waar jullie bij Ruben, een vriend van uw schoonzoon, verbleven. Bij aankomst werden jullie documenten gestolen uit de wagen van S.(...). Uit uw verklaringen blijkt dat voorts dat u geen persoonlijke problemen kende in de Russische Federatie en dat u de Russische Federatie mede hebt verlaten omwille van uw medische problemen en de medische problemen van uw dochter en schoonzoon. U, uw dochter en uw schoonzoon verlieten de Russische Federatie uiteindelijk op 3 april 2011. Jullie reisden met de bus naar België, waar jullie op 7 april 2011 aankwamen. Diezelfde dag dienden u, uw dochter M.(...) G.(...) (O.V.6.796.287) en uw schoonzoon H.(...) M.(...) (O.V.6.796.289) een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Uit de verklaringen die u aflegde tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal blijkt dat het voornamelijk uw medische problemen en de medische problemen van uw dochter zijn die de aanleiding vormden voor uw vertrek uit de Russische Federatie (CGVS 20/07/2011 p.13). Er dient hierover opgemerkt te worden dat de door u ingeroepen medische redenen in se geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Uit uw

verklaringen blijkt anderzijds dat u de Russische Federatie op 3 april 2011 hebt verlaten omwille van de problemen die uw schoonzoon kende omwille van de winkel die hij samen met een vriend uitbaatte. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u het Armeense staatsburgerschap bezit (CGVS 20/07/2011, p. 3). Bijgevolg dient uw asielaanvraag ten aanzien van Armenië te worden beoordeeld.

Voorts blijkt uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde vluchtmotieven als diegene die werden aangehaald door uw schoonzoon H.(...) M.(...) (O.V.6.796.289) en dat u persoonlijk geen problemen kende in Armenië (CGVS 20/07/2011, p.14). In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kunnen deze motieven ook wat u betreft niet weerhouden worden. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw schoonzoon is genomen, dient verwezen te worden naar zijn beslissing die als volgt luidt:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u Armenië hebt verlaten omwille van de problemen die u kende met A.(...) K.(...), familielid van R.(...) K.(...), en zijn mannen naar aanleiding van een conflict in 1993 in Nagorno Karabagh. Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u de Russische Federatie hebt verlaten omwille van problemen die u kende met de maffia en politiediensten omwille van uw winkel in Anapa. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u het Armeense staatsburgerschap bezit (CGVS 12/05/2011, p. 3).

Bijgevolg dient uw asielaanvraag ten aanzien van Armenië te worden beoordeeld.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent de problemen die u in Armenië zou gekend hebben aannemelijk te maken. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u slechts weinig concrete informatie kon verschaffen over essentiële onderdelen van uw asielrelaas. U kon niet concreet weergeven wanneer het incident met A.(...) K.(...) heeft plaatsgevonden, enkel dat het in 1993 was (CGVS 12/05/2011, p.16; CGVS 20/07/2011, p.5). Daarnaast kon u de concrete familieband tussen A.(...) K.(...) en R.(...) K.(...) niet weergeven. In verband hiermee kan worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat ze nauw verwant met elkaar waren. U dacht dat ze ofwel neven ofwel broers waren. U wist wel zeker dat A.(...) K.(...) langs vaderskant familie was van R.(...) K.(...) (CGVS 12/05/2011, p.15). Tijdens uw tweede gehoor verklaarde u echter dat A.(...) K.(...) via de kant van de vrouw familie was van R.(...) K.(...) (CGVS 20/07/2011, p.6). Toen u om verduidelijking werd gevraagd, gaf u aan dat u enkel wist dat ze familie zijn, maar dat het u verder niet interesseerde (CGVS 20/07/2011, p.6). Voorts is het opmerkelijk dat u geen concrete informatie kon weergeven omtrent R.(...) K.(...). Zo wist u niet wanneer R.(...) K.(...) werd verkozen tot president van de Armeense republiek, noch hoe lang R.(...) K.(...) president was van Armenië (CGVS 20/07/2011, p.8). Daarnaast kon u niet weergeven welke functie R.(...) K.(...) had in de periode van het incident in 1993 (CGVS 20/07/2011, p.8). U kon evenmin weergeven tot welke politieke partij R.(...) K.(...) behoorde, waarbij u aangaf dat dit u niet interesseerde (CGVS 20/07/2011, p.8).

U kon evenmin concreet aangeven wie er bij uw ouders langskwam nadat u gevlucht was, u gaf aan dat het politie was en familie van A.(...) K.(...) (CGVS 12/05/2011, p.17; CGVS 20/07/2011, p.9). U kon echter niet zeggen welke familieleden dit concreet waren, noch welke politiedienst hen vergezelde (CGVS 20/07/2011, p.10). Daarnaast kon u niet concreet zeggen hoe vaak deze personen naar de woning van uw ouders in Jerevan kwamen (CGVS 12/05/2011, p.17). Voorts stelde u dat u niet wist of er een onderzoek gestart is naar aanleiding van het incident met A.(...) K.(...) in 1993 (CGVS 20/07/2011, p.10). U kon evenmin weergeven of er nog andere personen problemen kenden met A.(...) K.(...) omwille van het incident in Nagorno Karabagh, waarbij u aangaf dat u dit niet interesseerde (CGVS 12/05/2011, p.23, p.25). Volledigheidshalve kan hierbij worden opgemerkt dat u tijdens uw gehoor stelde dat er in Rusland veel mensen op vraag van de familie K.(...) werden doodgeschoten tegen betaling, doch u kon hiervan geen enkel concreet voorbeeld weergeven (CGVS 20/07/2011, p.10).

Met betrekking tot de door u aangehaalde geheugenproblemen (CGVS 12/05/2011, p.15), dient te worden opgemerkt dat u deze problemen niet kan staven met enig medisch attest. Bijgevolg kunt u niet aannemelijk maken dat de vastgestelde vaagheden te wijten zijn aan geheugenstoornissen. Uw geringe kennis en uw gebrek aan interesse over elementen die de kern van uw asielrelaas uitmaken, tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

Als verdere blijk van het gebrek aan geloofwaardigheid van de door u verklaarde ernstige vervolgingsvrees jegens A.(...) K.(...) en zijn familie, waaronder R.(...) K.(...), en de politiediensten, dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u Armenië ongeveer één week na het incident in 1993 hebt verlaten, met de bus via Georgië, met uw eigen documenten (CGVS 12/05/2011, p.16). U verklaarde dat u werd gecontroleerd aan de grenzen en hierbij geen problemen hebt ondervonden (CGVS 12/05/2011, p.16). Gezien de door u verklaarde vrees kan het niet aannemelijk worden genoemd dat u uw land zou verlaten op dergelijke legale, publieke en traceerbare wijze. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder uitgehold.

Bovendien dient nog opgemerkt te worden dat u uw actuele vrees niet aannemelijk kunt maken. Zo informeerde u zich niet meer naar de huidige functie en/of toestand van A.(...) K.(...) (CGVS 12/05/2011, p.17; CGVS 20/07/2011, p.9). U verklaarde tevens dat u waarschijnlijk vandaag de dag officieel gezocht wordt in Armenië, maar dat u hiervan niet op de hoogte bent (CGVS 12/05/2011, p.24).

Toen u werd gevraagd of u vandaag de dag officieel van iets beschuldigd werd, stelde u dat beschuldiging een groot woord was, maar kon u niet concreet antwoorden (CGVS 12/05/2011, p.25). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder aangetast. Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs leverde van de door u aangehaalde problemen (CGVS 12/05/2011, p.11, p.24; CGVS 20/07/2011, p.3). Zo legde u geen enkel document voor omtrent A.(...) K.(...) (CGVS 12/05/2011, p.17), hoewel uw problemen met hem aan de basis liggen van uw asielrelaas. U legde evenmin enig document voor betreffende de familieband tussen A.(...) K.(...) en R.(...) K.(...), ex-president van Armenië (CGVS 12/05/2011, p.24). U legde ook geen document voor omtrent het incident in 1993 in Nagorno Karabagh (CGVS 12/05/2011, p.15). Voorts stelde u dat het overlijden van uw vader in 2003 alsook het overlijden van uw moeder in 2004 te wijten waren aan uw problemen (CGVS 12/05/2011, p.5; CGVS 20/07/2011, p.12). U legde echter geen enkel document voor omtrent hun overlijden (CGVS 20/07/2011, p.7). Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat u evenmin enig bewijs kon voorleggen van uw verblijf van meer dan 17 jaar in de Russische Federatie, namelijk van 1993 tot aan uw vertrek op 3 april 2011 (CGVS 12/05/2011, p.3, p.12). Er kan nochtans redelijkerwijze van een asielzoeker worden verwacht dat hij, desnoods achteraf, al het nodige zou doen om bewijzen aan te brengen ter staving van zijn asielrelaas. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder in het gedrang.

Tenslotte kon nog worden opgemerkt dat u uw reisroute niet aannemelijk kunt maken. Uit uw verklaringen blijkt dat u en uw gezin de Russische Federatie hebben verlaten op 3 april 2011 (CGVS 12/05/2011, p.12; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.10; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.10). Jullie verklaarden dat jullie over land vluchtten met een autobus, maar u noch uw partner en schoonmoeder konden verdere details geven over de landen en/of steden via dewelke jullie hebben gereisd (CGVS 12/05/2011, p.12; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.10; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.10-11). Jullie reisden in het bezit van (valse) internationale paspoorten. U, uw partner en schoonmoeder bleken echter niet op de hoogte van de identiteitsgegevens (naam, geboortedatum, nationaliteit,...) die hiervoor zouden gebruikt zijn (CGVS 12/05/2011, p.10; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.9; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.9-10). U vermoedt dat het paspoort een visum bevatte, maar u noch uw partner en schoonmoeder hebben dit gezien (CGVS 12/05/2011, p.10; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.9; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.9-10). U, uw partner en uw schoonmoeder kennen dan ook geen details met betrekking tot een eventueel visum (CGVS 12/05/2011, p.10; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.9; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.9-10). Voorts verklaarden u, uw partner en uw schoonmoeder dat jullie niet persoonlijk werden gecontroleerd aan de grenzen (CGVS 12/05/2011, p.13; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.11; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.11). Uw partner en uw schoonmoeder verklaarden verder dat u geen afspraken had gemaakt en dat u niet werd gezegd wat er diende te gebeuren in geval van controle (CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.11; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.11). U verklaarde dat er u werd gezegd dat u met niemand mocht spreken (CGVS 12/05/2011, p.13). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt nochtans dat er bij binnenkomst in de Schengenzone strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u de gegevens in het paspoort dat u zou hebben gebruikt niet zou kennen (CGVS 12/05/2011, p.13; CGVS M.(...) G.(...) 12/05/2011, p.11; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.11). Bijgevolg kan geen geloof gehecht worden aan de door u verklaarde clandestiene inreis in de Schengenzone. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat jullie je Armeense paspoorten, hét identiteitsdocument bij uitstek, waarvan jullie verklaarden dat deze op 1 maart 2011 werden gestolen in Krasnodar (CGVS 12/05/2011, p.9-10), achterhouden om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor jullie reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie Armenië en de Russische Federatie hebben verlaten, verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder aangetast.

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het door uw partner voorgelegde medische attest van Dr. S.(...) d.d. 11/05/2011 kan deze conclusie niet wijzigen. Dit attest bevat informatie over de medische problemen van uw partner, wat hier door mij niet

wordt betwist. Er kan uit dit attest echter geen verband worden afgeleid tussen de aandoeningen van uw partner enerzijds en de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen anderzijds. Met betrekking tot jullie medische problemen (CGVS 20/07/2011, p.11, p.13; CGVS M.(...) G.(...) 20/07/2011, p.4; CGVS M.(...) J.(...) 20/07/2011, p.20) dient te worden opgemerkt dat u zich voor de beoordeling hiervan dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Volledigheidshalve dient hieraan toegevoegd te worden dat ik ook voor uw partner M.(...) G.(...) (O.V.6.796.287) en haar moeder M.(...) J.(...) (O.V.6.796.285), een weigeringsbeslissing nam voor wat betreft het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire beschermingsstatus."

Aldus kan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

Volledigheidshalve dient hieraan toegevoegd te worden dat ik ook voor uw dochter M.(...) G.(...) (O.V. 6.796.287), een weigeringsbeslissing nam voor wat betreft het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Ter terechtzitting vragen verzoekers hun materiële vergissing waar ten onrechte artikel 48/5 in plaats van artikel 48/3 werd getypt, te mogen rechtzetten. Op dit verzoek wordt ingegaan.

In een eerste onderdeel stellen verzoekers dat het incident met A. K. zich afgespeeld heeft in een zeer ver verleden waardoor het normaal is dat bepaalde herinneringen vervaagd zijn. Verzoeker loopt gevaar omdat hij als deserteur wordt beschouwd en bepaalde bevelen niet heeft opgevolgd. Dat zijn bevelhebber familie was van de toenmalige president was opmerkelijk doch zijn vluchtelingenrechtelijke vrees is er niet onnoemelijk veel groter door geworden. Verzoeker kan niet meer informatie over R. K. geven aangezien hij nooit geïnteresseerd geweest is in politiek. Bovendien is dat niet bijzonder relevant voor zijn geloofwaardigheid.

In een tweede onderdeel voeren verzoekers aan dat het zeer moeilijk is om bewijzen te verzamelen aangezien zij halsoverkop dienden weg te vluchten. Bovendien dateren de problemen al van 1993 en is het niet onlogisch dat documenten, na verloop van tijd, niet meer te traceren zijn. Daarnaast stellen verzoekers dat hun concrete vluchtaanleiding de problemen in Rusland waren en niet die in Armenië en dat zij binnen de termijn van tien dagen, die zij van de Russische maffia gekregen hadden om het geld te verzamelen, het land uit wilden zijn. In deze haast konden zij zich niet concentreren op het verzamelen van bewijzen van de problemen in Armenië. Betreffende hun identiteitsdocumenten stellen verzoekers dat er geen enkele indicatie voorhanden is die erop wijst dat zij deze zouden willen achterhouden.

In een derde onderdeel herhalen verzoekers dat zij, voor zover zij zich herinneren, geen grenscontroles hebben gehad en stellen zij dat de reisroute niet determinerend is om hun vluchtelingenrechtelijke vrees te evalueren.

2.2.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde terecht dat het asielrelaas van verzoekers beoordeeld moet worden ten aanzien van Armenië, gezien verzoekers het Armeens staatsburgerschap bezitten. In de bestreden beslissingen werd op omstandige en duidelijke wijze uiteengezet waarom er geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoekers voorgehouden asielrelaas. Zo stelde de commissaris-generaal onwetendheden vast bij verzoeker aangaande (i) het tijdstip waarop het incident met A. K. heeft plaatsgevonden, (ii) de concrete familieband tussen A. K. en R. K., (iii) het moment van de verkiezing, de duur van het ambt en de functie van R. K. ten tijde van het incident en de partij waar hij lid van was, (iv) wie er langskwam bij de ouders van verzoeker nadat hij gevlucht was uit Armenië en hoe vaak, (v) de vraag of er een onderzoek gestart is en of er nog andere personen problemen kenden naar aanleiding van het incident met A. K.

Verzoeker tracht zijn onwetendheden aangaande het incident in 1993 te verklaren door te stellen dat het normaal is dat herinneringen na bijna twintig jaar vervagen. Van een asielzoeker kan echter redelijkerwijs verwacht worden dat hij belangrijke gebeurtenissen coherent en duidelijk kan beschrijven

en naar plaats en tijd kan situeren, zeker diegene die aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht, vermits verwacht kan worden dat deze belangrijke gebeurtenissen in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben. Het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen en het gehoor kan aldus niet aanvaard worden als verschoningsgrond. De opmerking dat verzoeker ook indien zijn bevelhebber geen familie was van de president een risico op vervolging zou lopen, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker redelijkerwijs in staat zou moeten zijn gedetailleerde en volledige verklaringen af te leggen omtrent essentiële onderdelen van zijn asielrelaas, wat verzoeker *in casu* echter nalaat.

Daarnaast stellen de bestreden beslissingen vast dat verzoekers geloofwaardigheid bijkomend ondermijnd wordt door het feit dat verzoeker na het incident in 1993 Armenië met zijn eigen documenten verliet zonder enige problemen te ondervinden bij de grenscontrole en eveneens door het feit dat hij zijn actuele vrees niet aannemelijk weet te maken. Verzoeker weet immers niet of hij vandaag de dag officieel gezocht wordt in Armenië en wat de huidige functie en/of toestand van A. K. is, hoewel van hem verwacht kan worden dat hij inspanningen doet om op de hoogte te blijven van de evolutie van zijn persoonlijke problemen. Verzoeker laat na deze vaststellingen te weerleggen waardoor de Raad ze beaamt en overneemt.

Ook aangaande de vaststelling dat verzoeker geen enkel begin van bewijs voorlegt, beperkt verzoeker zich ertoe te stellen dat hij zijn vertrek uit Rusland in de haast heeft moeten voorbereiden en dat hij zich daarbij niet geconcentreerd heeft op het verzamelen van bewijzen van zijn problemen in Armenië. Verzoekers verklaringen zijn echter niet afdoende. Van een asielzoeker mag immers worden verwacht dat deze inspanningen levert om zijn asielrelaas te staven, onder meer met relevante documenten. Indien dergelijke documenten niet kunnen worden voorgelegd, moet de asielzoeker een geloofwaardige en onderbouwde reden opgeven voor het ontbreken ervan, onder meer door zijn pogingen tot het verkrijgen van dergelijke documenten te staven. Verzoeker blijft dienaangaande in gebreke.

De vele nalatige handelingen en onwetendheden van verzoeker wijzen wel degelijk op een gebrek aan interesse en doen ernstige twijfels rijzen over de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging. Bovendien geven verzoekers zelf aan dat de concrete vluchtaanleiding voor hen de problemen in Rusland waren en niet die in Armenië, waardoor bijkomend afbreuk wordt gedaan aan de ernst van de voorgehouden vervolgingsfeiten in Armenië.

De commissaris-generaal kon eveneens vaststellen dat verzoekers hun reisroute niet aannemelijk maken. Verzoekers slagen er echter niet in de in de bestreden beslissingen vastgestelde onwetendheden te verklaren. Zij beperken zich immers tot het herhalen van hun asielmotieven, zonder *in concreto* de gedane vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen.

2.2.2. Verzoekers brengen geen concrete elementen aan ter staving van hun vraag tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun relaas en de overige elementen in het dossier, tonen zij niet aan dat er wat hen betreft zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

Het is overigens het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft doen besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het voorgaande, slagen verzoekers er hoegenaamd niet in de concrete en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissingen, die overigens allen steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen waardoor ze door de Raad worden beaamd en overgenomen.

Het enig middel is ongegrond.

2.3. Verzoekers vragen *in fine* van hun verzoekschrift de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers geven verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissingen zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.4. Verzoekers kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 525 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een derde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER